

at Regeringen, altsaa at baade Regeringen og Rigsdagen, her skal staa sin Prøve. Jeg tror nok, man kunde tage Regeringen med, uagtet det ærede Medlem maaske vil stude sig ind under, at Regeringen har staaet sin Prøve ved at bryde med gammel Jordom og forelægge Forslaget. Det er dog ikke nok at forelægge Lovforslag; et er at forelægge Lovforslag, men langt mere er det at gennemføre dem. Nu kan man nok sige, at man foreløbig kom ind i bedre Tider ved Forslaget. Ved at vi kom bort fra Provisoriet, kom vi nok ind i regelmæssige Tilstande, men vi kom ikke ud over det døde Punkt med Hensyn til Lovgivningsvirksomheden. Se vi tilbage paa, hvad der er sket paa Lovgivningsvæsenets Omraade siden Forslaget, er det jo ikke store Ting, der ere blevne gennemførte, og jeg mener ikke — og det vil vist heller ikke blive bestridt af nogen — at vi derved ere komne over det døde Punkt. Nu er det blevet fremhævet af de to højtærede Ministre, der havde Ordet i Gaar, at de her foreliggende Lovforslag kun kunde gennemføres i Forbindelse med de to andre Lovforslag, og det samme er ogsaa bleven fremdraget af det ærede Medlem i Dag. Jeg skal ikke sige noget hverken for eller imod, men jeg har Lov til at tænke, hvad jeg vil, og jeg skal da lade Tanken gaa noget videre. Hvis disse Lovforslag kunne gennemføres, hvad enten det nu bliver alene for sig, som de her foreligge, eller i Forbindelse med andre, saa tror jeg, vi derved blive bragte over det døde Punkt, og at det vil klare forskellige Forhold, som nu staa uklare. Smidstid tror jeg ikke, det kan ske, uden at Regeringen træder bestemt, men dog maadeholdent til, med den villige Mægling, som er bleven tilfagt fra Ministeriets Side, og jeg tror, at det her skal vise sig, om Ministeriets Mægling formaar at faa disse Lovforslag, enten det nu bliver alene eller i Forbindelse med andre, gennemførte. Derved vil det vise sig, om den høje Regering vil kunne holde, hvad der efter min Formening har været tilfattet fra den høje Regeringens Side ved dens Tilbud om Mægling. Med disse Ord vil jeg slutte med at lykønske Regeringen til Løsningen af denne Opgave.

Bramsen: Ærede Medlemmer vil have bemærket, at disse Lovforslag bære Numrene 80 og 81, og saa vidt jeg har set, er der, siden vi have faaet dem i Hænde, endnu kommen en Slutning paa Rækken af Lovforslag. Jeg mener, at disse sidste seks Uger have bragt saa store og saa vigtige Lovforslag frem, at man vistnok maa indrømme, at de i og for sig vilde være til-

stræffelige til at udfylde en Samling. Jeg er derfor ikke ganske sikker paa, at den Omstændighed, at disse store Lovforslag ere komne frem paa dette Tidspunkt, vil fremme Arbejdet herinde paa de øvrige Love, men i ethvert Tilfælde ville vi jo alle gøre vort Bedste for at bringe et Resultat ud af de tidligere forelagte Lovforslag, og det vil naturligvis ogsaa blive Tilfældet med de Lovforslag, vi nu forhandle om. Jeg anser det derfor for ganske nødvendigt, at den første Behandling af dem bliver saa grundig som muligt, for at Udvalgene, der saa hurtigt som muligt skulde komme til et Resultat i disse Sager, kunne have noget Materiale, gennem hvilket de kunne lære at kende de enkelte Medlemmers Stilling til de Lovforslag, der saaledes nu foreligge. Dette er en af Grundene, hvorfor jeg har ønsket Ordet. Hvad det første Lovforslag om en Indtægts- og Formueskat til Staten angaar, da kan jeg i ikke ganske saa Retninger slutte mig til de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Kjöbenhavn's 4de Valgkreds (Scharling). Han har antydet et Ønske om, at Skattefritagelsesbeløbet sættes noget højere, og jeg vil sige, at jeg deler ganske den Ansættelse. Jeg mener, at det ganske specielt af Hensyn til det Formaal, hvortil disse ny Statsfatters Beløb skulle anvendes, nemlig til Vættelse af Jordbrugets Tryk, er mindre vel betænkt at lade Skatten gaa saa langt ned, som den vil komme til at gaa her, idet den i ethvert Tilfælde ogsaa vil komme til at ramme dem, som i økonomisk Henseende maa siges i al Fald ikke at være bedre stillede end dem, som skulle have Gavn af disse Statter. Jeg mener, at naar Staten er i Nød og Fare, naar Staten nødvendigvis skal bruge flere Penge, maa vi gaa langt ned, saa maa alle bringe deres Ærb. Men naar Tilfældet, om jeg maa udtrykke mig saaledes, er det modsatte, nemlig naar der er for mange Penge i Statskassen — thi det er jo aabenbart, at der er flere Penge i Statskassen, end der er Brug for, efter som der skal udgives flere Penge af den i Anledning af disse Love, end der kommer ind — saa mener jeg ikke, man tør gaa saa langt ned i Befolkningen, som man foreslaar her. Ser man andetsteds hen, hvor man har Indtægtsstat til Staten, f. Eks. til England, møder man der den Ejendommelighed, at den lavere lønne og mindre velstillede Del af Befolkningen, forbliver aldeles uberørt af en saadan Stat. I England ere de første 2,900 Kr. ganske fri for Stat, af Indtægter paa indtil 7,200 Kr., svares der i England dernæst kun Stat af 4,800 Kr., og Indtægter fra 7,200 Kr. op til 9,000 Kr.